

JAZZFLITS NUMMER 426
16 SEPTEMBER 2024

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

5 JAZZ OP DE PLAAT

De Beren Gieren, John Escreet,
Bria Skonberg, Paolo Fresu,
Geoffrey Keezer, Daniel Garcia e.a.

11 JAZZ OP HET PODIUM

ZomerJazzFietsTour 2024

EN VERDER (ONDER MEER):

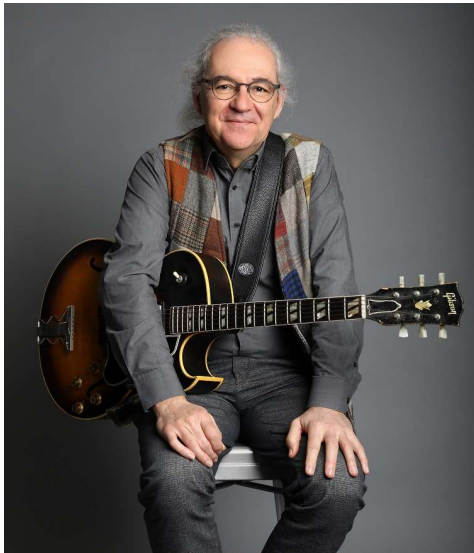
14 So what (Ruud Bergamin)

21 Europe Jazz Media Chart September

21 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 09 2024

JF 427 KOMT 7 OKTOBER UIT

BERICHTEN

Joep van Leeuwen. (Persfoto)

Joep van Leeuwen overleden

Gitarist en conservatoriumdocent Joep van Leeuwen is 16 augustus overleden. Hij was 68 jaar oud en al een jaar ernstig ziek. Van Leeuwen was van 1985 tot 2022 verbonden aan het conservatorium van Maastricht als hoofdvakdocent gitaar. Ook doceerde hij er jazzgeschiedenis en combospel. "Hij speelde al jazz in Limburg toen dat nog nauwelijks gespeeld werd", zegt Jo Dautzenberg, programmeur van Heerlen Jazz, 23 augustus op de website L1nieuw.nl. "Hij was een vernieuwer met een heel typische klank. Hij heeft veel gespeeld, ook internationaal, en was één van de wegbereiders van de jazzafdeling van het conservatorium in Limburg." Zelf omschreef Van Leeuwen zijn stijl als 'melodische swingende moderne jazz'.

●
ia 77

JazzFlits

TOONAANGEVEND JAZZPERIODIEK SINDS 2003

WILLEM BREUKER PRIJS VOOR KIKA SPRANGERS

Kika Sprangers. (Foto: Pauline Wiersma)

Saxofoniste Kika Sprangers krijgt de Willem Breuker Prijs 2024, een tweejaarlijkse onderscheiding voor een musicus die 'verwantschap toont met de grensverleggende en inventieve manier van werken' van de naamgever. Breukers weduwe Olga Zuiderhoek zal de prijs op 4 november – Breukers geboortedatum - in het Bimhuis (Amsterdam) aan Kika Sprangers overhandigen.

Het oog van de jury (Tido Visser (voorzitter), Lonneke van Straalen en Neil van der Linden) viel op Sprangers vanwege haar 'missie om meer vrouwen een podium te geven in de jazzscene'. De leden achten dat 'van wezenlijk belang voor de emancipatie van de scene': "Haar werkwijze laat zich omschrijven als: 'niet lullen, maar poetsen', om met Willem Breuker te spreken. Ze volgt háár pad en maakt daarin altijd haar eigen wijze keuzes." Aan de onderscheiding is een prijzengeld van 15.000 euro en een plastiek van Wim T. Schippers verbonden. Eerdere prijswinnaars waren het duo Maarten Ornstein-Mike Fentross, violiste Diamanda La Berge Dramm, pianiste Nora Mulder en componist Reza Namavar.

Vincent Sorel
MARTIAL SOLAL
 Une vie à l'improviste
 Editions du Lézard

Leven Martial Solal verstript

Op 10 oktober verschijnt in Frankrijk een strip over leven en muzikale loopbaan van de Franse pianist Martial Solal (1927). Het verhaal, getiteld 'Martial Solal, une vie à l'improviste' is geschreven en getekend door Vincent Sorel. Bij de gerenommeerde Franse uitgeverij Fremaux & Associés is overigens eind augustus een autobiografie van Solal verschenen: 'Mon siècle de jazz', waarin hij zelf terugkijkt op zijn leven van bijna een eeuw hier op aarde.

Nieuw jazzpodium in Zeeland

Vanaf september zal in de NH-kerk van Burgh op Schouwen-Duiveland maandelijks jazz te horen zijn. Initiatiefnemer van dit Podium aan Schouwen is de Zeeuw Jurgen Gudde. Het eerste concert, op 26 september, wordt verzorgd door het duo Arve Henriksen (trompet) en Harmen Fraanje (piano) en 19 oktober komen gitarist Jesse van Ruller en saxofonist Maarten Hogenhuis. De organisator maakt in eerste instantie gebruik van het netwerk dat hij als bestuurslid van de Jazzsociëteit Wassenaar ontwikkelde. Voorlopig staat hij er nog alleen voor, maar hij hoopt snel een volledig bestuur voor de stichting Podium aan Schouwen te kunnen vormen, zegt hij eind augustus op wereldregio.nl. Voor de eerste concerten heeft hij niet op tijd subsidie kunnen regelen: "Dan is het mijn risico maar." Gudde wil bij het eerste concert flink uitpakken: "Voor deze speciale gelegenheid hebben wij twee Europese topmusici uitgenodigd voor een bijzonder en intiem concert." Het podium gaat niet alleen jazz, maar ook wereldmuziek en 'neoklassiek' brengen.

Meer info: www.podiumaanschouwen.nl

NIEUW ALBUM JAZZ AT LINCOLN CENTER ORCHESTRA IS EERBETOON AAN MAX ROACH

Het Amerikaanse Jazz At Lincoln Center Orchestra eert op het nieuwe album 'The Music Of Max Roach' de honderd jaar geleden geboren drummer. Het album bevat een live-opname van het orkest, in januari gemaakt op de thuisbasis, het New Yorkse Jazz at Lincoln Centers Rose Theater. Het album is eind augustus verschenen bij Blue Engine Records.

Voor de gelegenheid leidde niet trompettist Wynton Marsalis het orkest, maar orkestdrummer Obed Calvaire. Als gasten treden zangeres Shenel Johns en het Chorale Le Chateau (onder leiding van Damien Sneed) op. Het album bevat zeven composities van Max Roach, waaronder 'The drum also waltzes', 'Lonesom lover', 'Freedom day' en 'Driva' man'. "You could take four bars from Max and come up with a lifetime of vocabulary on the instrument", zegt Obed Calvaire in een persbericht. "That's how much he's influenced our music. He was just a genius and there will never be another Max Roach." "He's one of the great freedom fighters in jazz history", vult Wynton Marsalis aan, "An unbelievable drum virtuoso, Max invented the modern style of drum."

Lucas Santana. (Foto: Tom Beetz)

LUCAS SANTANA MAG EIGEN PROJECT DOEN VOOR PRODUCTIEHUIS VAN JAZZ ORCHESTRA

Saxofonist Lucas Santana mag als eerste een eigen project gaan uitvoeren voor JOC Productions, het nieuwe productiehuis van het Jazz Orchestra of the Concertgebouw (JOC). Hij is gekozen uit ruim 25 aanmeldingen, vanwege de '(muzikale) diepgang' van zijn voorstel. Het resultaat zal in januari 2025 te beluisteren zijn in Amsterdam, Utrecht, Den Bosch en Enschede.

Om zijn project voor groot ensemble handen en voeten te geven mag Santana zijn eigen 'dream team' samenstellen, bestaande uit door hemzelf gekozen musici, een marketeer en een producer. "Jazz leeft onder nieuwe generaties musici van over de hele wereld en veel jonge musici komen naar Nederland om jazz te studeren. Deze generatie willen wij de kans geven om een eigen stempel op jazz te drukken en met volledige artistieke vrijheid een mooie eigen productie in de markt te zetten", aldus Juan Martinez, artistiek leider van het Jazz Orchestra, bij de aftrap van JOC Productions eerder dit jaar. Meer informatie over het project van Lucas Santana volgt binnenkort.

Jonge Arnhemse musici maken kans op optreden met 'muzikale held'

Jonge jazzmusici (tot en met 35 jaar) uit de regio Arnhem krijgen de kans om op te treden met hun 'muzikale held'. De aanmelding voor dit initiatief voor de stichting Jazz in Arnhem liep tot eind augustus. De maandelijkse concertreeks '+one+one', waarin de geselecteerde musici met nog twee andere musici, onder wie de 'muzikale held', op het podium staan, start medio oktober. Het derde trio-lid kan ook een kunstenaar uit een andere discipline zijn. Er mogen eigen muziek en eigen arrangementen uitgevoerd worden. Het optreden vindt plaats in Bar Restaurant Nelson in Arnhem, en zal zo'n 45 minuten duren.

EJN Award Adventurous Programming voor Budapest Music Center

Het Budapest Music Center (BMC) heeft medio september tijdens de European Jazz Conference in Gent de EJN Award for Adventurous Programming ontvangen. Het Hongaarse centrum beschikt onder meer over een concertzaal, de Opus Jazz Club, een muziekinformatiecentrum en een eigen platenlabel. "Het BMC is avontuurlijk en zowel nationale als internationale artiesten toegewijd, in een programma dat stilistisch divers is. BMC is de droom van elke muzikant: een gerenoveerd 120 jaar oud gebouw omgebouwd tot een echt huis van muziek, met prachtige uitvoeringsruimtes en appartementen waar musici kunnen verblijven", aldus de jury. De jaarlijkse Award is een initiatief van het Europe Jazz Network (EJN) en wordt dit jaar voor de dertiende keer uitgereikt. Eerder kregen onder meer het Utrechtse festival Le Guess Who? (2022) en het Bimhuis (2013) de onderscheiding.

Corendon eerste stoelsponsor NJJO

Reisbureau Corendon is de eerste stoelsponsor van het Nationaal Jeugd Jazz Orkest (NJJO). Bij deze vorm van sponsoring 'adopteert' de geldgever een of meerdere orkestleden. NJJO-producent Gees Gog is blij dat het eerste schaap over de dam is: "Als het aan ons ligt, hebben alle nieuwe orkestleden voor het eind van het jaar een stoelsponsor. Extra steun in de rug kunnen we in deze tijd heel goed gebruiken. Stoelsponsors, donateurs en nieuwe partnerships zijn keihard nodig om de orkestleden in de toekomst speelruimte te geven", zegt hij in een nieuwsbrief. Hoofdsponsor van het NJJO is Sena Performers.

Rembrandt Frerichs blaast samen met Hans Mantel het programma Jazzkotabel nieuw leven in. (Foto: Joke Schot)

JAZZKOTABEL KEERT TERUG BIJ WORLD OF JAZZ

Na bijna twintig jaar keert het programma Jazzkotabel terug. Het wordt vanaf eind deze maand op het internetkanaal World of Jazz uitgezonden en zal tevens als podcast te beluisteren zijn. Samen met de presentatoren Hans Mantel en Rembrandt Frerichs nemen steeds twee gasten een aantal (nieuwe) platenproducties onder de loep. Het programma werd eerder door de NPS op Radio 4 en Radio 6 (voorloper NPO Soul & Jazz) uitgezonden.

Het programma wordt opgenomen in TivoliVredenburg, Utrecht. De eerste uitzending komen Kika Spangers en Jarmo Hoogendijk langs. Ook staat een uitzending met Mike Boddé en Wim Kegel op de rol, en een met Jasper Stoffers en Sanna van Vliet als gasten. Jazzkotabel is gemodelleerd naar het sinds 1982 op NPO Klassiek (voorheen Radio 4) lopende zondagmiddagprogramma Diskotabel, waarin klassiek repertoire op de keper beschouwd wordt.

Jazzkotabel was vanaf eind december 2000 een aantal jaren op zondagavond laat-maandagmorgen vroeg bij de publieke omroep te horen. Toen ook met Hans Mantel als presentator. Medepresentator was Bert Vuijsje: "Een jazzequivalent van het eeuwigdurende Diskotabel leek mij logisch. Ik had de naam bedacht, liep er al een tijd mee rond en uiteindelijk kwam het er dus van", vertelt hij ons. "Ik deed de presentatie om en om met Hans. Als hij presenteerde zat ik in het panel, en andersom. Wij hadden per uitzending eerst twee gasten en later één gast. In de eerste uitzending die ik presenteerde, waren dat Pierre Courbois en Benjamin Herman." Op Radio 4 was het programma te horen tot in september 2006. Toen verkaste het naar de nieuwe internetzender Radio 6. Daar viel het doek in december 2006. Bert Vuijsje: "Ik stelde me altijd voor dat musici, op de terugweg van een 'gig', er in de auto naar konden luisteren. Maar met Radio 6 kon dat dus niet meer, want dat had geen FM-frequentie. Het was volgens mij min of meer opzettelijk gepland als een doodgeboren kind, waarvan na vrij korte tijd onvermijdelijk zou worden vastgesteld dat de luistercijfers tegenvielen - geen wonder zonder luisteraars in de auto. Na zes jaar vonden de autoriteiten het kennelijk mooi geweest."

Bij het sluiten van deze Jazzflits was het exacte tijdstip van uitzending van Jazzkotabel op World of Jazz nog niet bekend.

Verve brengt nieuw materiaal wijlen Roy Hargrove uit

Verve Records brengt op 18 oktober een nieuw album van Roy Hargrove uit. Op het album, getiteld 'Grande-Terre', is de in 2018 overleden trompettist te horen met zijn groep Crisol. Daarmee maakte hij eerder het album 'Habana', dat hem in 1998 de Grammy Award voor het beste latin-jazzalbum opleverde. Voor het vervolg, dat nu verschijnt, kwamen Hargrove en de Crisol-leden Frank Lacy (trombone) en de percussionisten Miguel Díaz en José Luis Quintana andermaal naar de studio. Bij hen sloten zich Sherman Irby (altsax), Jacques Schwarz-Bart (tenorsax), Gabriel Hernández en Larry Willis (piano), Ed Cherry (gitaar), Gerald Cannon (bas) en de drummers Julio Barreto en Willie Jones aan.

Maarten van Norden. (Foto: Tom Beetz)

Maarten van Norden overleden

Saxofonist-klarinetist-componist Maarten van Norden is 5 september 2024 overleden. Op 1 november zou hij 69 jaar zijn geworden. Van Norden werkte in diverse jazz- en modern klassieke groepen zoals Orkest de Volharding, de Contraband en zijn eigen jazz-rockgroep Future Shock. Midden jaren zeventig sloot hij zich aan bij het Willem Breuker Kollektief. Hij was hiervan tot op het laatste lid. Van Norden schreef tientallen werken voor orkesten en ensembles als het Radio Filharmonisch Orkest, Nederlands Blazers Ensemble, Asko-Schönberg Ensemble, Koor Nieuwe Muziek, Osiris Trio, Matangi Quartet, Slagwerkgroep Den Haag en het Amstel Saxofoonkwartet, alsmede filmmuziek. Ook doceerde hij aan het Conservatorium van Utrecht.

Het Igor Senderov Quartet in Gent. (Foto: Patrick Clerens)

IGOR SENDEROV QUARTET WINT B-JAZZ INTERNATIONAL CONTEST 2024

Het Israelisch-Duits-Italiaanse Igor Senderov Quartet heeft de B-Jazz International Contest 2024 gewonnen. De finale van dit concours maakte deel uit van het Gentse festival Jazz in 't Park, dat van 5 tot en met 8 september plaatsvond. De winnende formatie kreeg de Grote Prijs Albert Michiels – hij startte in 1979 deze wedstrijd, toen onder de naam Jazz Hoeilaart International Contest - een prijzengeld van 2.000 euro en mag een aantal internationale optredens verzorgen.

Het Igor Senderov Quartet moest het in de finale van de 44ste editie opnemen tegen vijf bands: TB Project (België), Giulio Otanelli Quartet (Italië/Frankrijk), Tomer Cohen Trio (België/Israël), ELLIOT (Nederland) en Opening Theory (Roemenië). De optredens waren stuk voor stuk van hoge kwaliteit vond de jury, maar na enig wikken en wegen werd de door het Saint Louis College of Music (Rome) afgevaardigde formatie tot winnaar uitgeroepen. 'Fantastische muzikanten die een goede set creëren en goed samenspelen', 'mooie muzikale articulatie' en 'ze namen het publiek mee in hun verhaal', vonden de keurmeesters (Alexander Boerner (Duitsland/Nederland), Ioan Big (Roemenië), Claudio Mastracci (Italië), Filip Verneert (België), Aygül Gunaltay (België/Turkije) en Maarten Weyler (België)). Het Igor Senderov Quartet zal als concourswinnaar de komende maanden een aantal optredens geven in Spanje, Italië, Roemenië, Nederland en België.

Documentairefilm over Chet Baker terug in de bioscoop

De documentaire 'Let's Get Lost', over het leven van trompettist Chet Baker uit 1988, wordt opnieuw uitgebracht. Een '4K'-versie van de film van regisseur Bruce Weber is vanaf 17 oktober te zien in de Nederlandse bioscopen. De film bevat interviews met vrienden, familie, kennissen en geliefden van Baker, afgewisseld met beelden uit zijn vroegere leven en enkele recentere optredens. 'Let's Get Lost' won op het filmfestival van Venetië in 1988 de Cinecritica Award, en werd in 1989 genomineerd voor de Oscar voor Beste Documentaire. Baker overleed op 13 mei 1988 door een val uit het raam van een Amsterdams hotel.

JAZZ OP DE PLAAT

AMBARCHI-BERTHLING-WERLIIN
Ghosted II
 Drag City

Na de Zen-Funk van Nik Bärtsch's Ronin (zie onder meer Jazzflits 414) wil ik hier ook graag Zen-Rockjazz als genre introduceren. 'Ghosted II' is, zoals de naam al doet vermoeden, het tweede album van het trio Oren Ambarchi (gitaar en elektronica), Johan Berthling (contrabas en basgitaar) en Andreas Werliin (drums en slagwerk). Ambarchi improviseert op zijn gitaar trage, zich langzaam ontwikkelende lijnen over de monotoon herhalende 'groovy' patronen van bassist Berthling, energiek ondersteund door het slagwerk van Werliin. De luisteraar moet zich volledig overgeven aan de 'groove' en meedrijven op het muzikale tapijt dat de heren weven. Het kortste van de vier nummers duurt 7:36 minuten en het langste 13:15; dat zegt genoeg. Het geluid van de Australische experimentele musicus Oren Ambarchi is vaak te herleiden tot elektrische gitaar en elektronica, maar manifesteert zich op allerlei manieren. Op dit album, en de voorganger 'Ghosted' uit 2022, laat hij zijn gitaar soms klinken als een orgel, soms als een viool. Ambarchi werkte al samen met talrijke geestverwanten, onder wie John Zorn, Jim O'Rourke en Keith Rowe. Johan Berthling speelde op meer dan honderd albums en is net als drummer Andreas Werliin een belangrijk figuur in de Scandinavische progressieve jazz. Ze spelen onder anderen samen in het Fire! Orchestra. Op 'Ghosted II' vinden de heren elkaar prachtig in een vorm van, zoals Pitchfork.com schrijft: "... jam-based minimalism at its most transcendent: endlessly repetitive, yet born anew with every bar."

Jaap Lampe

Bezetting:

Oren Ambarchi (gitaar, elektronica),
 Johan Berthling (contrabas, basgitaar),
 Andreas Werliin (slagwerk).

Beluister het album hier:
<https://tinyurl.com/jau5wtp6>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

DE BEREN GIENEN
What Eludes Us
 Sdban

'What Eludes Us' is het achtste album van het Vlaamse elektroakoestische jazzpianotrio De Beren Gieren, bestaande uit Fulco Ottenvanger (toetsen), Lieven Van Pee (bas) en Simon Seegers (drums). Elektroakoestisch, jazz, pianotrio, het zijn maar enkele van de vele etiketten die je dit wonderlijke trio op kunt plakken. Als kenmerkend voor dit album voeg ik daar nog aan toe: kinderlijke helderheid ('Papir freedom'), klassieke muziek ('A loving stumbler' en 'I'll explain later') en minimalisme ('Mimic'), maar daar doe ik de heren zeker mee te kort. Hun veelzijdigheid is vele malen groter. Ottenvanger is degene die het meeste componeert, maar de inbreng van Van Pee en Seegers is onmisbaar in het uiteindelijke totaal geluid. Toen ik dit nieuwe album opmerkte dacht ik meteen: oh ja, die leuke Belgen, lekker uit de bocht vliegen. Jazzpianotrio was niet de eerste associatie, maar ze passen toch naadloos in een rijtje van vernieuwende jazzpianotrio's zoals E.S.T., The Bad Plus, GoGoPenguin en het Neil Cowley Trio. Het album is opgenomen in Bergen, Noorwegen, onder leiding van de gevierde producer Jorgen Træen (onder meer Jaga Jazzist), waardoor het eindresultaat de drie zelf ook heeft verrast, zoals ze zelf aangeven. Een fijn luisteravontuur dit album.

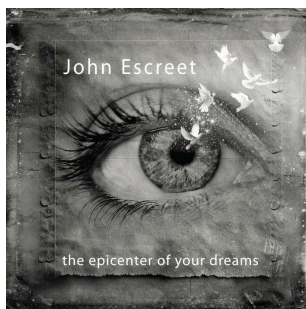
Jaap Lampe

Bezetting:

Fulco Ottenvanger (toetsen),
 Lieven Van Pee (bas),
 Simon Seegers (drums).

Bekijk hier het titelnummer live:
<https://tinyurl.com/3jubj28p>

JOHN ESCREET
The Epicenter Of Your Dreams
Blue Room Music

Als je als pianist op je nieuwe album composities speelt van Stanley Cowell en Andrew Hill maak je daarmee een statement over waar je staat. De Engelse pianist John Escreet (die overigens al lang vanuit de VS opereert) doet het. Hij plaatst zichzelf zo in een lijn van pianisten die houden van ritmische variatie en uitdagingen, maar wel met een stevige voet in de jazztraditie. Voor 'The Epicenter Of Your Dreams' breidde hij zijn vaste trio (met bassist Eric Revis en drummer Damion Reid) uit met tenorsaxofonist Mark Turner. Dat is een gelukkige keuze, want met zijn flexibele spel kan hij alle wendingen en afslagen nemen die Escreet in zijn muziek bedacht heeft. Naast het pittige uptempostuk 'Departure No. 1' van Stanley Cowell en het wat meer lyrische 'Erato' van Andrew Hill speelt het kwartet composities van de leider. En die kenmerken zich door flink wat maat- en tempowisselingen en complexe ritmiek, op superieure wijze aangezet door het drumwerk van Damion Reid. Dat hij daarbij een zeker aardsheid niet verliest, laat hij horen in de funky basislaag van 'Lifeline'. Halverwege het album laat de groep de opgeschreven noten even varen en levert het viertal een open improvisatie met 'Meltdown'. Na een voorzichtige opening met een parelende piano, rauwe saxklanken en een gestreken contrabas ontwikkelt het zich naar een elegant en lyrisch stuk. Het bewijst hoe goed de muzikanten elkaar aanvoelen en hoe groot ook hun vormbesef is.

Herman te Loo

Bezetting:

Mark Turner (tenorsax),
 John Escreet (piano),
 Eric Revis (bas),
 Damion Reid (drums).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://tinyurl.com/5x77t989>

DANIEL GARCIA TRIO
Wonderland
ACT Music

Het geluid van een zomerse plensbui mengt zich harmonieus met het nummer 'The path of life'. Staat het nu op de cd of komt het zachte geruis van buiten? Het klinkt alsof de regen erbij hoort. De muziek staat op de nieuwste cd 'Wonderland' van Daniel Garcia en die gaat over wroeten in je eigen onderbewustzijn. Oh nee hè, niet weer een cd met kabbelende sfeermuziek. Neen, Garcia graaft in zijn eigen (muzikale) binnenwereld en die is zeker niet kabbelend. Hij explooreert zijn kennis en kunde als muzikant en die is breed. Natuurlijk heeft hij de nummers op deze cd zelf gecomponeerd en deze variëren sterk; van fluisterend zacht tot stuivend en uitbundig. De zoektocht door zijn muzikale belevingswereld doet hij samen met bassist Reinier 'El Negrón' en drummer Michael Olivera, beide afkomstig uit Cuba. En dat hoor je; het ritmetandem is soepel in de heupen. De muziek van Daniel Garcia blijkt een smeltkroes van stijlen, met flarden Europees klassiek, fado, Zuid-Amerikaans, Arabisch en flamenco. Daniel Garcia is momenteel één van de aanjagers in de Spaanse jazzgemeenschap en zijn trio speelt op vele podia over de gehele wereld. Voor deze cd, de derde voor het ACT-label, heeft hij gastspelers uitgenodigd, onder wie de Israëliische gitarist Gilad Hekselman en de in New York woonachtige Catalaanse zangeres Lau Noah. Zij zingt het intieme nummer 'You and me'. Meer Spaans is de traditional 'La Tarara', met de Spaanse zangeres Verónica Ferreiro. De cd 'Wonderland' is er één die je vaker moet draaien. Dan komen de vele lagen in de nummers naar boven en wint de muziek aan glans. Het is net als met olijven, je moet ze leren eten. Maar daarna kun je er niet vanaf blijven.

Sjoerd van Aelst

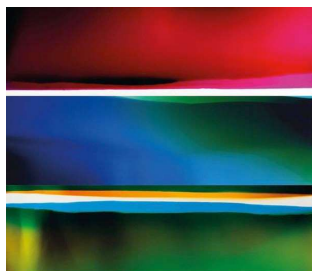
Bezetting:

Daniel Garcia (piano, zang), Reinier 'El Negrón' (bas),
 Michael Olivera (drums, zang),
 Gilad Hekselman (gitaar),
 Lau Noah, Verónica Ferreiro (zang).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/5bc5w6k2>

PAOLO FRESU
Legacy
Improvvisi – Impromptus – Repens
Tuk Music

PAOLO FRESU

LEGACY

Bekijk hier een video over het album: <https://tinyurl.com/bdf8dy9y>

De Italiaanse trompettist Paolo Fresu heeft in mei van dit jaar een megaproject opgeleverd. Drie cd's met alledrie een andere bezetting, met de overkoepelende titel 'Legacy', nalatenschap. De eerste cd heeft als subtitel 'Improvvisi' en bevat veertien stukken van Fresu en de Amerikaanse pianist Uri Caine en is opgenomen ter gelegenheid van hun 22-jarige samenwerking. De tweede cd heet 'Impromptus' en bevat veertien stukken met het Devil Quartet van Fresu ter gelegenheid van het twintigjarig bestaan. De derde cd heeft als extra titel 'Repens' en bevat veertien stukken van het Paolo Fresu Quintet ter gelegenheid van zijn veertigjarig bestaan. Jubilea genoeg om te vieren. Wie zo lang met elkaar samenspeelt is goed ingespeeld en kan elkaar naadloos vinden en dat is te horen. De lange samenwerking en het elkaar kennen en aanvoelen is ook de basis geweest voor de composities. De mannen zijn de studio ingegaan zonder veel uitgewerkte en uitgeschreven composities, maar met ideeën en schetsen. De rest is goeddeels improviserend tot stand gekomen. Vergelijk het proces waarmee ooit 'Kind Of Blue' van Miles Davis tot stand kwam. De vergelijking met Miles is in dit geval zo gek nog niet. Het zwoele trompetgeluid van Fresu doet al jaren sterk denken aan de vroege, akoestische Miles en Fresu's elektronische zijpaden met gitaristen en pianisten nijgen naar de jazzrock waarvoor Miles ooit de toon heeft gezet.

De eerste cd uit de box, samen met Uri Caine, bevat verstilde juweeltjes van twee muzikanten wier muzikale harten al 22 jaar samen kloppen. De tweede cd van het kwartet met de elektrische gitaar, zit in de wat steviger hoek van de jazzrock, maar altijd met de lucht die een kwartet met een contrabas nu eenmaal met zich meebrengt. De derde cd, met het akoestisch Quintet met een extra blazer en piano, zit meer in de 'klassieke-jazz-hoek' met kleine uitstapjes naar de jazzrock. Als we de vergelijking met Miles nog even volhouden moet ik daarbij denken aan het fameuze kwintet van Miles met Ron Carter, Herbie Hancock, Tony Williams en Wayne Shorter. Een vleugje meer Hancock dan Miles. Denk nu niet dat we hier met Fresu met een Miles-epigoon te maken hebben; Paolo Fresu (63) is al vele jaren een internationaal toonaangevende trompettist en voortrekker van de Italiaanse jazzscene. NB: kwartet en kwintet zijn volledig Italiaans. Wat een mega-luistergenot deze set van drie cd's!

Jaap Lampe

Bezetting:

'Improvvisi': Paolo Fresu (trompet, bugel, effecten, ring percussie), Uri Caine (Fazzioli vleugel, Fender Rhodes elektrische piano);

'Impromptus': Paolo Fresu (trompet, bugel, effecten), Attilio Zanchi (bas), Ettore Fioravanti (drums), Bebo Ferra (akoestische en elektrische gitaren) + Roberto Cipelli (piano en Fender Rhodes), Tino Tracanna (tenor- en sopraansax).

Beluister het album hier:
<https://tinyurl.com/53t2wvdc>

MARK GUILIANA**Mark****Edition Records**

'Mark' is een nieuw soloalbum van de Amerikaanse drummer/componist Mark Guiliana (Brad Mehldau, David Bowie, Avishai Cohen en anderen). Ik ben altijd heel sceptisch alert bij soloalbums, zeker van drummers. Die moeten echt van goeden huize komen om er iets interessants van te maken, maar bij Guiliana hoeven we ons daar geen zorgen over te maken. Zoals ik in mijn eerdere recensies van zijn albums 'the sound of listening' (Jazzflits 383) en 'Mischief' (Jazzflits 398) al schreef is Guiliana een uitstekend componist. Dat maakt hij ook op dit soloalbum waar. Vanzelfsprekend bespeelt hij allerlei slagwerkinstrumenten, maar ook de synthesizer en de piano en daarmee kleurt hij zijn muziek prachtig in. Er zijn nummers met een overheersende slagwerkinvloed, zoals het openingsnummer 'Just listen', maar er zijn ook soundscape-achtige uitgesponnen pianostukken als 'Alone' en 'Peace, please' en een heel mooi Erik Satie-achtig pianostuk 'Costello'. De tien stukken verschillen enorm van elkaar en zijn een prachtige staalkaart van de creativiteit van Guiliana. Het album verveelt geen moment en Guiliana onderstreept hiermee nog maar weer eens zijn talent als slagwerker en componist. Zijn dadendrang is groot met drie albums in de laatste drie jaar.

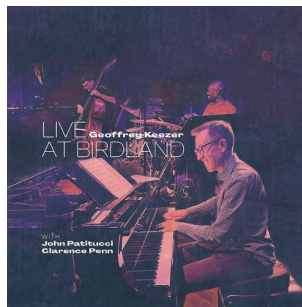
Jaap Lampe**Bekijk hier een video over het album:**
<https://www.youtube.com/watch?v=ERjdnjrlCpA>
Bezetting:

Mark Guiliana

(drums, cymbals, percussie, piano, vibrafoon, marimba, celeste, pomp orgel, mellotron, jupiter 8, elektronica, drum programmering, spoken word).

Beluister het album hier:
<https://tinyurl.com/yt8tzcj>
Bezetting Geoffrey Keezer:

Geoffrey Keezer (piano),
John Patitucci (bas, basgitaar),
Clarence Penn (drums).

Beluister het album hier:
<https://tinyurl.com/s7ndtj9n>
GEOFFREY KEEZER**Live At Birdland****MarKeez Records**

Eerst bestond een pianotrio uit een pianist met gedienstige begeleiding. Toen gingen pianisten als Ahmad Jamal en Oscar Peterson hun bassisten ruimte geven voor fantasievolle 'fills'. Daarna kwam Bill Evans, wiens vroege trio's veelal een conversatie lieten horen tussen de bandleden.

Weer wat verder gaat het Geoffrey Keezer Trio op het album 'Live At Birdland'. De gebruikelijke indeling thema-solo's-thema wordt hier niet aangehouden of valt minder op. In sommige tracks lijkt het trio gewoon zomaar ergens te beginnen, totaal vrij improviserend, waarna pas na enige tijd en heel geleidelijk het vooraf gecomponeerde materiaal opdoemt. Preciezer gezegd: dan pas herkennen we het vermelde stuk. Dit album staat vol barokke piano-intro's en solo-partijen voor de bassist – ook gestreken, want Patitucci kán dat werkelijk, en ook plukkend op de zessnarige basgitaar – terwijl de slagwerker dit alles vrijelijk begeleidt en omlijst. Dit is waarlijk een conversatie tussen gelijkwaardige individuen.

Dat laatste is des te opmerkelijker, aangezien de betrokken muzikanten er alle drie een volle agenda op nahouden. Ze spelen dan weer in kwartet zus en dan weer in trio zo, in allerlei werelddelen. Toch klinkt dit trio verbijsterend goed ingespeeld.

In de bijgeleverde informatie lezen we dat de opnamen werden gemaakt gedurende drie avonden en zes sets. Daarbij werd kennelijk zes keer dezelfde setlijst doorgenomen. Kijk, daar ga je van samenspelen. Dan verdwijnt de bladmuziek en ga je naar elkaar luisteren.

Daarbij vallen we er niet over dat de titel 'Live At Birdland' verwijst naar een club die na een serie verhuizingen echt niet meer dezelfde is als die van weleer. Wel mag worden benadrukt dat Keezer (53) cum suis in de jazzclub een eerbetoon brachten aan twee eerdere werkgevers van de pianist: Chick Corea en Wayne Shorter.

Hun repertoire past perfect bij de Bill Evans-achtige, interactieve werkwijze. En zoals dat gaat bij Evans, spelen de blues en heftig swingen een bescheiden rol op dit album. Dat mag, dat is een keuze, maar is wel opmerkelijk aangezien Keezer ook jarenlang in de bands zat van Art Blakey en Ray Brown. Die waren één en al blues en swing. Keezer is van alle markten thuis, luidt de conclusie. Een beetje de Amerikaanse Rob van Bavel. **Jeroen de Valk**

<-----

PAKT
No Steps Left To Trace
MoonJune Records

Sinds het (titelloze) debuutalbum uit 2021 (zie Jazzflits 363) heeft het kwartet PAKT (dat zijn naam dankt aan de eerste letters van de vier voornamen) niet stilgezeten. Op de Bandcamp-pagina van de groep prijken maar liefst acht digitale live-albums. Desondanks vonden de gitaristen Alex Skolnick en Tim Motzer, basgitarist Percy Jones en drummer Kenny Grohowski het wel weer tijd voor een nieuwe fysieke plaat. 'No Steps Left To Trace' is een dubbelalbum geworden (op cd en vinyl) met een studióplaat en een live-plaat. Hoewel dat aan hun procedé niets verandert (zonder afspraken improviseren), verschilt de structuur van de muziek tussen de twee schijven wel degelijk. Het zou kunnen dat de aanwezigheid van publiek de muzikanten ertoe dwingt om de concentratie hoog te houden en meer variatie binnen één stuk toe te laten. Want hoewel er op het studiodeel ook genoeg boeiende geïmproviseerde jazzrock/progrock te horen is, gaan sommige stukken wat lang in hetzelfde stramien door. Met name het straffe drumwerk gaat mij dan op den duur enigszins tegenstaan. De soundscapes van het live-deel zijn zeker niet minder kort (de laatste track beslaat zelfs ruim 22 minuten), maar er gebeurt net even wat meer. Zo horen we naast de melodieuze basgrooves (die het verleden van Percy Jones in de jazzrockgroep Brand X in herinnering roepen) af en toe melodiefarden en funky momenten.

Herman te Loo

Bezetting:

Alex Skolnick (gitaar),
 Tim Motzer (gitaar, elektronica),
 Percy Jones (basgitaar, sampler),
 Kenny Grohowski (drums).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://tinyurl.com/ynexcynj>

SCHUBERT/PILZ/SCHEIB/KUGEL
Live At FreeJazzSaar 2019
Nemu Records

Hoewel de bezetting van dit kwartet erg lijkt op het Yamabiko Quintet (zie deze rubriek in Jazzflits 425), verschilt de muziek er toch wel behoorlijk van. Waar bij die vaste bezetting uitgegaan wordt van composities, stort dit viertal zich in vrije improvisaties. De groep werd te elfder ure bij elkaar geroepen op het podium van het festival FreeJazzSaar als invaller voor saxofonist Charles Gayle, die zich ziek gemeld had. De vier stukken op dit live-album dragen daarom allemaal de titel 'Where is Charles?'. Als de Amerikaan het concert van de vier Duitsers had kunnen horen, zou hij ongetwijfeld enthousiast zijn geweest, want zijn geest waait zeker door deze improvisaties. In het lange 'Part 1' (dat 43 minuten beslaat) komen flink wat atmosferen en dynamiekverschillen aan bod. Na de opening, met lange melodielijnen van blazers Frank Paul Schubert (altsax), Michel Pilz (basklarinet), gestreken contrabas (Stefan Scheib) en roffelende drums (Klaus Kugel), die klinkt alsof er wel degelijk gecomponeerd materiaal is gebruikt, barst Pilz los in een wilde solo, aangevuurd door bas en drums. Onderweg zijn er momenten waar het even stil valt en de blazers a capella door mogen, waarbij ze elkaar elegant onspelen. Maar de grootste indruk maken toch de passages waar het octaangehalte toeneemt, zoals de maniakale solo van Schubert rond minuut twintig. Het publiek lust er blijkbaar wel pap van, want er zijn regelmatig open doekjes te horen. Na de eerste lange ruk brengt het kwartet nog een kortere improvisatie van tien minuten, om te eindigen met een ultrakorte toegift van iets meer dan een minuut. Ze kunnen het dus ook kort houden.

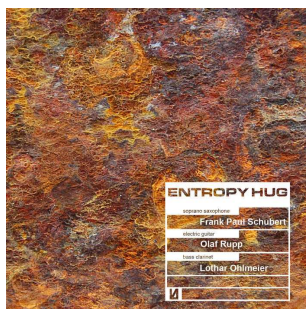
Herman te Loo

Bezetting:

Frank Paul Schubert (altsax, sopraansax),
 Michel Pilz (basklarinet),
 Stefan Scheib (bas),
 Klaus Kugel (drums).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://tinyurl.com/47y4uaxh>

SCHUBERT/RUPP/OHLMEIER**Entropy Hug
Not Applicable**

De Duitse rietblazers Frank Paul Schubert en Lothar Ohlmeier hebben hun discografie het afgelopen jaar flink zien groeien (zie de vorige pagina). Ze hebben elkaar wel vaker getroffen in diverse formaties, maar dit trio met gitarist Olaf Rupp maakt met 'Entropy Hug' zijn plaatdebuut. De bezetting, met twee blazers en gitaar, doet een kamermuzieksetting vermoeden. Op veel momenten is dit inderdaad het geval, en de afwezigheid van een slagwerker leidt ertoe dat ritmiek niet de meest prominente parameter van deze muziek is. Sonoriteit, textuur en melodie, dat is waar het hier om gaat. De blazers zetten alle klankmogelijkheden van hun instrument in, waarbij ze de extremiteiten overigens buiten beschouwing laten. Rupp doet een uitgebreid beroep op zijn effectapparatuur, waardoor het klankspectrum verder verbreed wordt. Doordat Schubert hier alleen sopraansax speelt, is hij wat prominenter aanwezig in het geluidsbeeld, maar dat is zeker geen bezwaar. Zijn unieke, soms wat drukkere speelstijl past perfect bij de lange lijnen uit de basklarinet en de wolken gitaarelektronica.

Herman te Loo

Bezetting:

Frank Paul Schubert (sopraansax),
Lothar Ohlmeier (basklarinet),
Olaf Rupp (gitaar).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://tinyurl.com/sdhk3zbn>

BRIA SKONBERG**What It Means
Cellar**

Op 26 juli 2024 heeft de in British Columbia, Canada geboren, maar thans in New York wonende trompettiste en zangeres Bria Skonberg haar nieuwste album 'What It Means' uitgebracht. Zoals de titel al aangeeft gaat zij daarop deels terug naar de 'roots' van de jazz, New Orleans. 'Do you know what it means to miss New Orleans' wordt door haar als intieme ballad voortreffelijk gezongen en gespeeld, ondersteund door een uitstekende ritmesectie bestaande uit Don Vappie gitaar, Chris Pattishall piano, Herlin Riley drums en Grayson Brockamp. De laatste treft mij met zijn fraai gekozen basnoten en mooi basgeluid. Dit is bijvoorbeeld ook te horen in nummers als 'Sweet pea' en 'In the house'.

Skonberg beheerst verschillende stijlen en doet daarbij verrassende nummerkeuzes. Zoals 'Elbow bump', een hardbopversie van de Sonny & Cher-hit 'The beat goes on', een duet met Gabrielle Cavassa in Van Morrisons 'Days like this' en John Lennons 'Beautiful boy' ('Darling boy').

In sommige tracks wordt de bezetting aangevuld met Aurora Nealand, sopraansax (track 1), Rex Gregory, tensorsaxen en basklarinet (track 4, 8-10), Ethan Santos, trombone (track 4, 8-10), Ben Jaffe sousafoon (track 1, 10) en Gabrielle Cavassa, vocal (track 8). Wat mij betreft een aanrader, die zowel op cd als op vinyl is te bestellen. Wellicht is Bria een suggestie voor het komende North Sea Jazz Festival?

Jan Wouter Alt

Bezetting:

Bria Skonberg (trompet, zang), Don Vappie (gitaar), Chris Pattishall (piano), Grayson Brockamp (bas), Herlin Riley (drums) + Aurora Nealand (sopraansax), Rex Gregory (tenorsax, basklarinet), Ethan Santos (trombone), Ben Jaffe (sousafoon), Gabrielle Cavassa (zang).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/mvcdcpa4>

JAZZ OP HET PODIUM

FESTIVAL

ZOMERJAZZFJETSTOUR

Datum en plaats:

30 (proloog) en 31 augustus,
Simplon (progloog) en
Reitdiepdal (fietstocht), Groningen.

Eind augustus werd de laatste etappe van de Groningse ZomerJazz-FietsTour (ZJFT) gereden. Het evenement bestond sinds 1987. "De tomeloze, veelal vrijwillige inzet en de logistieke gekte geven de ZJFT zijn karakter. Maar nu ook zijn houdbaarheidsdatum", legt het festivalbestuur op de ZJFT-website uit: "En de eisen die fondsen stellen aan middelgrote evenementen worden met het jaar strenger." Voor het slotakkoord stapten voor Jazzflits twee duo's op de fiets: Bart Hollebrandse & Willem Schwertmann (foto's) en Roland Huguenin & Joke Schot (foto's).

Fietstocht Bart en Willem:

De FietsTour! De vertrouwde afsluiting van de zomer. Nog één keer genieten van het Groninger landschap met zijn mooie kerken en gezellige boerenschuren! Voor de laatste keer fietsbelgerinkel in het lege landschap. Na 38 afleveringen stopt de Tour. Was het daarom een droevige tour? Allerm minst! Weliswaar hief Arnold Bakker (De Jongens Driest) een klaagzang aan in Aduard, maar geheel in de stijl van de FietsTour was die ludiek.

Bekijk hier de klaagzang:

<https://tinyurl.com/33xje2pc>

Reden voor het einde: het bestuur weet niet te verjongen. Dat geldt overigens wel heel sterk voor de musici. En er waren opvallend veel jongeren, die vaak enthousiast met een oudere liefhebber mee fietsten. In totaal fietsten er zo'n 1.500 mensen de FietsTour.

De proloog is de altijd spannende aftrap van de Tour. Deze keer vond die in het Groningse poppodium Simplon plaats. Saxofonist **Christophe Monniot** en accordeonist **Didier Ithursarry** openden de avond. Met mooie melodische muziek hielden ze de concertzaal in hun greep. De heren deden dit na het festival nog eens dunnetjes over in de bar van het Martini Hotel met een mooie uitvoering van Kurt Weills 'Die Moritat von Mackie Messer'.

[vervolg in de rechterkolom...](#)

Didier Ithursarry. (Foto: Willem Schwertmann)

Na de pauze was het de beurt aan **Kuhn Fu**. Voorman en gitarist Christian Kühn schreef speciaal voor dit concert nieuwe stukken. Hij, bassist Esat Ekincioglu en basklarinettist Ziv Taubenfeld ontmoetten elkaar op het Groningse Prins Claus Conservatorium. Drummer George Hadow werd daaraan toegevoegd. Zij vormen de kern van Kuhn Fu. De formatie speelde voor de derde keer op de ZJFT. In 2019 werd er voor de proloog de Nederlandse powerblazer John Dikeman aan het viertal toegevoegd. Hij was er dit jaar ook weer bij. Evenals altist Frank Gratkowski, tenorist Tobias Delius en de verrassende bariton-saxofoniste Sofia Salvo, zodat er een octet op het podium stond. De muzikale basis veranderde dat geenszins. De grimmige kant van het nummer 'Eigerwand nord' lag nog steeds vlak om de hoek. En Kühn deed nog steeds zijn rap-style-oraties. Maar de uitgebreide blazerssectie liet wel een melodischer funkier variant van Kuhn Fu horen. Strak geregisseerd bovendien. Dit alles leverde een enorm energiek concert op, zodat we uitgeput huiswaarts keerden.

Gitarist Christian Kühn voor zijn formatie Kuhn Fu. (Foto: Willem Schwertmann)

Boerenschuren spelen een grote rol in de ZJFT. In de bijna 25 jaar dat ik aan de Tour deelnam, maakte ik altijd een stop in Den Ham, bij de familie Huizenga. Publiek zit er traditioneel op strobalen. Jaren geleden liet Erika Stucky er met haar Zwitservervolg [op de volgende pagina linksboven...](#)

se jodels het melkvee van boer Huizenga loeien. Dit jaar stond het **Trio Grande** er, een wat frivool trio, dat waanzinnige muziek afleverde. Rietblazer Laurent Dehors, sousafonist, trombonist Michel Massot en drummer Michel Debrulle pakten de schuur compleet in.

Na een korte stop bij saxofonist Paul van Kemenade en pianist Stevko Busch troffen we een verrassing. De zestienjarige drummer **Damien Mehldau**, prijswinnaar van het prestigieuze Prinses Christina Concours. Hij stond met zijn kwartet in de voorrit in Garnwerd. De vier hielden het op dit niet-mainstream-jazzfestival bij mainstream bebop, maar op een opvallend losse manier. Hier en daar deed Mehldau denken aan Art Blakey. Maar hij voegde in zijn drumpartijen interessante varianten aan diens stijl toe. Mehldau imponeerde en wordt zonder twijfel één van de groten. Dat mama Fleurine als gastzangeres op kwam dagen, was leuk, maar dat heeft haar zoon absoluut niet nodig. Naast Mehldau schitterde pianist Evan van der Feen, telg uit een gerenommeerd Middelburgs jazzgeslacht.

Onvermijdelijk kwam ook voor ons de finish van de laatste etappe van de ZomerJazzFietsTour in zicht. Die lag in Garnwerd, waar **Kuhn Fu** 's avonds optrad als afsluiter van de 'fietsstoer der jazzfietsstoeren', met een compleet ander concert dan tijdens de proloog. Vooral meer Zappa, meer punk en dan regelmatig terug naar harmonische composities. Ze hadden zich goed voorbereid. Al een week voor de ZJFT kwam de groep bij elkaar in het Hareense kunstenaarscentrum De Biotoop. Ze deden die week ook nog een concert tijdens het Berlijnse festival Jazz am Kaisersteg, waar saxofonist Tobias Delius werd opgehaald. Kuhn Fu speelt niet vaak in Nederland. "Financieel is het vaak zwaar", vertelde zakelijk leider Esat Ekincioglu ons. Jammer, want de musici van Kuhn Fu vormen een nieuwe en vooral interessante generatie in de nationale en internationale jazzwereld.

Kuhn Fu liep in de tent in Garnwerd over van enthousiasme. John Dikeman haalde heel succesvol zijn bassax uit de koffer. Zoals hoort in een feesttent kon er gedanst worden. Aangemoedigd door Christian Kühn zelf, pakte iedereen zijn fietsbel en rinkelde vrolijk mee.

Bart Hollebrandse

John Dikeman trad op met Kuhn Fu.
(Foto: Willem Schwertmann)

Aki Takase in de kerk van Aduard.
(Foto: Joke Schot)

Fietstocht Joke en Roland:

'Dit is de eerste keer dat het de laatste editie is van de ZomerJazzFietsTour' was een pakkende quote in de communicatie van het festival. De laatste etappe van de ZJFT was gezegend met prachtig fietsweer. Er stond een stevige bries, maar dankzij ter plaatse gehuurde elektrische fietsen leek die niet te bestaan. Heerlijk die groene vergezichten, die weidevogels, dat grazend vee, die weelderige houtwallen en de talloze watertjes en kanalen. Verder niets dan stilte.

Het contrast met buiten kon in de kerk van Aduard niet groter zijn. Saxofonist **Daniel Erdmann** en pianiste **Aki Takase** speelden werk van hun nieuwste album 'Ellington'. Hartstocht klonk in 'Caravan'. De uitvoering was een tornado van kleur en speelse hinkstapsprongen. Hun improvisaties bevatten frasen van grootmeesters als Stravinsky of Prokofiev.

Beeldend kunstenaar Gerard Dekker, die zijn boerenschuur in Noordhorn had opengesteld voor het maken van 'elitaire muziek', hield in zijn aankondiging een pleidooi voor waakzaamheid, wijzend op de dreigende culturele kaalslag. De muziek van pianist **Alexander von Schlippenbach** klonk er als de oogst die zojuist uit een dorsmachine was gehaald. Zijn theatrale muziek blijft tijdloos. Jazzvogels pikten gulzig alle graantjes op.

In de kerk te Oldehove gaven pianist **Simon Nabatov** en saxofonist **Frank Gratkowski** een proeve van bekwaamheid. In hun muziek hanteerden ze eigen codes en vonden elkaar in een dramatisch universum. Hun non-conformistische route weerspiegelde een abstracte schoonheid.

In de Alleshouderij in Garnwerd, was het trio **Han Bennink/Ingrid Laubrock/Marta Warelis** onze hekkensluiter. Deze boerenschuur is zoals een boerenschuur hoort te zijn, tot aan de nok volgestouwd met georganiseerde rotzooi. Een normaal mens zou zich er niet wagen. Jazzmensen wel, want ook in meuk schuilt schoonheid. De entourage bood in ieder geval een boeiend spanningsveld. Han Bennink kroop in de rol van ondeugende mentor die prikkelt en ontregelt. Iedereen die aanwezig was bij dit laatste concert in de schuur, kreeg een brok in de keel toen hij een dankwoord uitsprak en 'De Sprong, O Romantiek der Hazen' voordroeg. Gezeten in het stro besefte ik [vervolg in de rechterkolom...](#)

Damien Mehldau maakte indruk. (Foto: Joke Schot)

Alexander von Schlippenbach. (Foto: Joke Schot)

Simon Nabatov. (Foto: Joke Schot)

de unieke kwaliteit van dit festival. De ZJFT is een bijzonder podium. Dat het festival stopt is moeilijk te verteren. Op de website meldde voorzitter Niels Smit Duyzentkunst te zinnen op nieuwe wegen en andere vormen waarin een unieke programmering en het prachtige landschap voor het publiek verbonden blijven. Dat zou toch moeten kunnen lukken als bijvoorbeeld de samenwerking met het Prins Claus Conservatorium wordt versterkt...
Roland Huguenin

JAZZSTANDARDS

SO WHAT

Nogal wat jazzstandards vinden hun oorsprong in songs voor musicals en zijn dus niet speciaal voor jazz geschreven. Dit keer gaat het over een instrumentaal stuk dat wel speciaal voor jazz is bedoeld: 'So What'. Het stuk met deze uitdagende titel verscheen in 1959 op de beroemde plaat 'Kind Of Blue' – het meest verkochte jazzalbum aller tijden.

'Kind Of Blue' geldt als een mijlpaal in de jazzgeschiedenis, een meesterwerk, tot stand gebracht door Miles Davis, tezamen met pianist Bill Evans, de saxofonisten John Coltrane en Cannonball Adderley, bassist Paul Chambers en drummer Jimmy Cobb. Voor degenen die de plaat niet in huis hebben (dat zou natuurlijk kunnen), is hier een link naar 'So what': <https://tinyurl.com/2s39mcj>

Vrij kort na de opnamedatum van 'Kind of Blue' werd er een televisieprogramma aan Miles Davis gewijd. Naast verschillende andere stukken stond ook het kersverse 'So what' op het programma: <https://tinyurl.com/49fntzvn>

Geen 'liedje' en geen akkoordprogressie
Wat is er zoal interessant aan 'So what'? Om te beginnen is er een kleine noviteit in de instrumentatie van het thema. Niet de blazers hebben de leadfunctie, maar de bas. Na een impressionistisch piano-intro zet bassist Paul Chambers het hoofdmotief in, terwijl daar antwoord op wordt gegeven door de piano en later door de drie blazers: een vorm van 'call and response'.

Het belang van 'So what' als muzikaal concept ligt echter niet in de instrumentatie, maar in het feit dat het stuk is opgezet vanuit één toonreeks, zonder akkoordenschema. Het gaat hier om modale jazz. Dat is een ander concept dan hetgeen men tegenkomt in stukken met akkoordprogressie, zoals 'All the things you are', 'Sweet Georgia Brown', 'How high the moon' (etc, etc.). Deze kennen een verloop met steeds weer andere akkoorden. Ze zitten vol met 'changes', zoals het Amerikaanse jargon dat noemt. [vervolg in de rechterkolom...](#)

In Japan verscheen Miles Davis' 'So what' in oktober 1966 op een 33-toeren-single. Op de 'flip side' stond 'All blues'.

In een modale benadering staan niet 'changes', maar staat een toonreeks centraal. In 'So what' is dit vooral de toonreeks D-E-F-G-A-B-C-D. Op piano zijn dat de witte toetsen, lopend van D tot D. Men noemt een reeks van die vorm met een Griekse term 'dorisch', en, omdat in het 'A'-gedeelte de D de grondtoon is, gaat het om D Dorisch.

Het thema van 'So what' heeft de bekende A-A-B-A vorm, die in veel Amerikaanse songs voorkomt en de enige 'change' die voorkomt betreft de 'bridge', het B-gedeelte. Die is eveneens op een dorische reeks gebaseerd, maar deze ligt een halve toon hoger: Es dorisch. Op de piano komen nu alle vijf zwarte toetsen aan de beurt (plus twee witte, de F en de C).

Twee dorische toonreeksen leveren het materiaal om over dit stuk te improviseren. Omdat er geen houvast is aan een herkenbare akkoordprogressie, moet je goed opletten wanneer de 'bridge' begint, want daar gaat het een halve toon omhoog.

Modale jazz

'So what' is een voorbeeld van modale jazz. De vraag is: waarom werd de stap van akkoord-gebonden jazz naar modale jazz gezet? Hierover heeft Miles Davis duidelijke uitspraken gedaan. Hij ervoer dit als bevrijdend, vergeleken met het improviseren op akkoordenschema's. Een solist krijgt meer melodische vrijheid door het ontbreken van de steeds wisselende 'changes' die hem dwingen om zijn notenkeus aan te passen.

De dorische reeks is overigens niet het enige type modale reeks. Er bestaan modale reeksen en de dorische reeks is er één van. Je kunt bijvoorbeeld vanuit de toonladder van C steeds op een volgende trap beginnen, zodat je zeven verschillende reeksen krijgt. Om niet te technisch te worden, laat ik een overzicht van allerlei reeksen achterwege. Dergelijke informatie is in diverse boeken over jazztheorie te vinden.

[vervolg op de volgende pagina in de linkerkolom...](#)

Een oeroud concept

Was de introductie van stukken met modale reeksen een revolutie in de jazz van 1959? Strikt binnen de jazz bezien wel enigszins, maar in feite is het een heel oud muzikaal concept. Zo is de middeleeuwse kerkmuziek (het Gregoriaans) op modale reeksen gebaseerd en niet op akkoorden. Na de middeleeuwen is in de klassieke muziek de reeksen-benadering op de achtergrond geraakt en werd harmonieleer (het werken op basis van akkoorden) bepalend. Pas aan het eind van de negentiende eeuw werd de modale benadering, onder meer door Claude Debussy, als het ware 'herontdekt'. Debussy liet zich daarbij met name inspireren door gamelanmuziek, die net als veel andere oosterse muziek op toonreeksen is gebaseerd.

Binnen de jazz kwam de modale benadering van 'Kind Of Blue' ook niet helemaal uit de lucht vallen, want er waren al eerder aanzetten tot een modale benadering geweest; door Miles Davis zelf in zijn geïmproviseerde muziek voor de Franse film 'l'Ascenseur pour l'Échafaud' (<https://tinyurl.com/2692psy5>) en in zijn compositie 'Milestones': <https://tinyurl.com/yttre4hp>.

Modale jazz op de kaart gezet

Hoewel Miles Davis niet de uitvinder van het concept is, kun je wel zeggen dat hij het op de kaart heeft gezet. Het improviseren op toonreeksen is gemeengoed geworden, naast andere benaderingen en velen hebben 'So what' uitgevoerd. Bijvoorbeeld Chet Baker, in een stijl die verwant is aan die van Miles: <https://tinyurl.com/2r6jnh58>.

Net als bij andere standards, bestaat er op 'So what' een contrafact (alternatieve melodie). Dat is het bekende stuk 'Impressions' van John Coltrane, dat gebaseerd is op precies dezelfde dorische reeksen als 'So what', in dezelfde A-A-B-A vorm: <https://tinyurl.com/bddk7rm9>.

Naast 'So What' zijn er diverse andere modale stukken ontstaan. Bijvoorbeeld het intro van het bekende 'Alabama' van John Coltrane, dat je bijna aan Gregoriaans gezang laat denken: <https://tinyurl.com/t82ezedy>. In het tempo-gedeelte is het modale karakter minder duidelijk, omdat de ritmesectie wat akkoordwisselingen speelt die een traditionele harmonische progressie suggereren. Van Coltrane zijn trouwens nog meer modale stukken afkomstig. [Bijvervolg in de rechterkolom...](#)

Saxofonist John Coltrane maakte met 'Impressions' een contrafact van 'So what'. Deze foto van hem is op 26 oktober 1963 op Schiphol genomen. (Foto: Hugo van Gelderen)

voorbeeld 'Blues minor': <https://tinyurl.com/ms4uds6y>.

Ook diverse jazz-rock stukken zijn op toonreeksen gebaseerd, zoals Miles Davis' eigen 'Shhh-Peaceful' op de plaat 'In A Silent Way'. Dit stuk is niet op een dorische, maar op een mixolydische reeks (een van de vele typen toonreeksen) gebaseerd. U kunt het hier beluisteren: <https://tinyurl.com/y3mexvdc>.

De doorbraak van het reeksen-concept wil overigens niet zeggen dat alle jazz sinds 1959 modaal is geworden. Er bestaat ook nog steeds jazz waar aan de hand van akkoordenschema's wordt geïmproviseerd en er is nog een derde concept: de free jazz, die niet per se van modale of harmonische uitgangspunten uitgaat. Er is niet één waarheid, soms zelfs niet binnen één muziekstuk. So What?

Ruud Bergamin

Er is veel over het album 'Kind Of Blue' geschreven in de loop der jaren. Interessant bijvoorbeeld is: Ashley Kahn: 'Kind of Blue, The making of the Miles Davis Masterpiece', Da Capo Press 2000. En wie meer over toonreeksen wil weten, kan, als gezegd, bij de vele boeken over jazztheorie terecht.

VARIA

Inschrijving geopend van Dutch Jazz Competition

Tot 1 oktober staat de inschrijving open voor de Dutch Jazz Competition 2024. De finale is op 21 december in het Bimhuis in Amsterdam. Er zijn prijzen voor de beste compositie (3.000 euro), de beste band (5.000 euro, 5.000 euro om een opnamestudio te huren, en een zomerfestivaltournee) en van het publiek (3.000 euro om een studio te huren en twee festivaloptredens). De competitie staat open voor groepen (solisten), waarvan minstens de helft van het aantal leden in Nederland woonachtig is. De leden mogen niet ouder dan 35 jaar zijn. Zes aanmeldingen worden geselecteerd voor de halve finale op 14 december in TivoliVredenburg, Utrecht. Vier groepen gaan door naar de finale.

Meer info:

<https://dutchjazzcompetition.nl/>

Dertig jaar jazz bij Radio Hoogeveen

Het programma Afterdinner Jazz op de lokale zender Radio Hoogeveen bestond begin september dertig jaar. Presentator John van Eijdsen begon ermee op 2 september 1994, samen met Niels de Roo. Het programma is ieder woensdagavond van 21.00 uur tot 22.00 uur te beluisteren en heeft steeds een bepaald thema. De laatste woensdag van de maand staat de uitzending in het teken van bigbands. Het jubileum werd in de uitzending van 4 september gevierd. Op die dag ging het programma voor de 1370ste keer de lucht in.

Luister het jubileumprogramma hier:

<https://tinyurl.com/4z8y3x2r>

VRIJWILLIGERS ZOMERJAZZFIETSTOUR

Zonder vrijwilligers geen jazzfestival. Vandaar dat we ze eens in het zonnetje zetten. Ook bij de laatste editie van de Groningse ZomerJazzFietsTour waren weer tal van mensen bereid om de helpende hand te bieden. Bijvoorbeeld bij de kerk in Aduard. De koster en zijn vrouw verkochten er koffie en versnaperingen. Bij andere vrijwilligers waren tickets/bandjes, boekjes en T-shirts te koop.

(Foto's: Joke Schot)

Nieuwe theatertour

Millennium Jazz Orchestra

Vanaf eind september maakt het Millennium Jazz Orchestra samen met zangeres Izaline Calister een theatertournee met de nieuwe productie 'Poëtisch Water'. Daarvoor zette orkestleider Joan Reinders gedichten met het thema water op muziek. Samen met Calister maakte hij de selectie van gedichten. De teksten zijn in het Nederlands, Engels en Papiamentu. Calister: "Er zit muziek in de zee, de rivieren en de regen. We variëren in taal, ritme en betekenis. Zuinig zijn met water is de rode draad." "Als componist ben je gebonden aan het ritme van de tekst", licht Joan Reinders in een persbericht toe. "We hebben veertien stukken in het programma waarvan twee instrumentaal. Ik heb ook een paar nummers van Izaline die over water gaan gearrangeerd. Ik heb acht stukken zelf gecomponeerd." Reinders zette teksten van onder anderen Jan Terlouw, Gerrit Komrij, Hendrik Marsman, Emily Dickinson en Astrid Roemer op muziek. Speciaal voor Poëtisch Water schreef de stadsdichter van Zwolle, Bauke Vermaas, het gedicht 'De Uiterwaarden'. Een speciale rol is in het programma weggelegd voor harpiste Sanne Bakker. Reinders: "De klank van harp past heel goed bij water. Zo creëren we spannende en subtiele dynamische verschillen."

Izaline Calister. (Foto: Hester Doove)

Tijdens de concerten is ook het nodige te zien. Reinders: "Baukje Venema heeft een serie foto's bij de gedichten en de muziek gemaakt en daarvan heeft visual artist Wendy Eggen de beelden voor ons programma gemaakt. Taal, beeld en geluid gaan prachtig hand in hand. Ze versterken elkaar." De beelden worden op een groot scherm vertoond. 'Poëtisch Water' gaat op donderdag 26 september in première in Schouwburg Odeon in Zwolle. Daarna zal het programma onder meer Apeldoorn, Assen, Deventer, Amsterdam en Rotterdam aandoen.

FESTIVALS

Sun-Mi Hong speelt 13 oktober op het Jazztival. (Persfoto)

023 JAZZFESTIVAL

Diverse podia, Haarlem
3 tot en met 6 oktober 2024

(<https://www.023jazz.nl/>)

Met onder anderen: Josee Koning, Urban Mosaic met Kader Abdolah, Fie Schouten, Sofia Borges, Toussaint's Blues Kitchen XL, Rebecca Lobry Kwartet, Touch French and Italian en het Marco Ullstein Quintet.

LAREN JAZZ

Diverse locaties rondom de Brink, Laren
5 en 6 oktober 2024

(<https://laren-jazz.nl/>)

Met onder anderen: Girts Celmins Quartet, Alice Leggett & Chaerin Im *Orchestra*, Caro Trio, George Hytiroglou Quintet, Little Big Orchestra en Peter Beets New Jazz Orchestra & Stochelo Rosenberg.

EUROPEAN ALTO FESTIVAL

TivoliVredenburg, Utrecht
6 oktober 2024

(<https://www.tivolivredenburg.nl/>)

Met: Benjamin Herman, **Francesca Tandoi Trio**, Sean Payne & Miguel Valente.

JEKER JAZZ FESTIVAL

Jekerkwartier, Maastricht
11 tot en met 13 oktober 2024

(<https://www.jekerkjazz.com/agenda/>)

JAZZTIVAL

Diverse locaties Pettemerstraat, Alkmaar
13 oktober 2024

(www.jazztival.nl)

Met onder anderen: Teus Nobel – After Hours, Twan Ransijn Quartet, **Sun-Mi Hong Quintet**, Jasper Høiby – 3Elements en Burn Brigade.

Zeven bigband-parels

New York Times-journalist Giovanni Russonello vroeg deze zomer zeven musici naar hun favoriete bigband-opname. Dit waren hun antwoorden:

Ted Nash, saxofonist

'A Tone Parallel To Harlem'

Duke Ellington

Ulysses Owens, drummer

'Splanky'

Count Basie

Darcy James Argue, bandleider

'Manteca'

Dizzy Gillespie and His Orchestra

Jim McNeely, pianist

'The Groove Merchant'

Thad Jones/Mel Lewis Orchestra

Anna Webber, saxofonist

'22-M (Opus 58)'

Anthony Braxton

Christian McBride, bassist

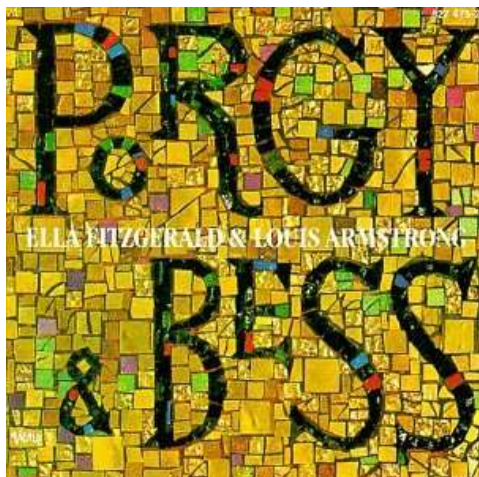
'The Birth Of A Band'

Quincy Jones

Ryan Truesdell, arrangeur

'Hello and Goodbye' Bob Brookmeyer

& **Mel Lewis and the Jazz Orchestra**

Een van de aankopen van Kamela Harris: 'Porgy & Bess' van Louis Armstrong en Ella Fitzgerald.

Kamela Harris houdt van jazz

De Amerikaanse presidentskandidate Kamela Harris houdt van jazz, zo meldt het septembernummer van The New York City Jazz Record. Op de eerste dag van haar kandidatuur werd ze door een verslaggever van het blad gezien bij de HR Record Store in Washington D.C. Ze verliet de zaak met drie vinylplaten: 'Charles Mingus' 'Let my children hear music', Roy Ayers' 'Everybody loves the sunshine' en Ella Fitzgerald/Louis Armstrongs 'Porgy & Bess'. Haar stiefkinderen heten overigens Cole (naar John Coltrane) en Ella (naar de 'First Lady of Song'), zo weet het New Yorkse blad ook nog te melden.

FESTIVALS (vervolg)

Francesca Tandoi treedt 6 oktober op tijdens het European Alto Festival. (Persfoto)

058 JAZZFESTIVAL

De Neushoorn, Leeuwarden

20 oktober 2024

(<https://neushoorn.nl/production/058-jazzfestival-24/>)

Met onder anderen: NW FRQNC, 058 Jazz Quartet, Big Mill Band, Abuzz, Two Towers Collective en Ladybirds.

JAZZ IN DE KAMER

Diverse locaties binnenstad, Leiden

24 oktober 2024

(<https://www.jazzindekamer.nl/>)

Met onder anderen: Edson Ensemble, Guus Bakker & Sander Hop, Nathalie Schaap, The Ghost, the King and I, Frank Wingold, .Multibeat trio, Maaïke den Dunnen, Harmen Fraanje, Magda Mendes, DASH! en de Leidse verrassingsroute.

FESTIVAL JAZZ INTERNATIONAL NIJMEGEN

Diverse podia, Nijmegen

25 en 26 oktober 2024

(<http://www.fjin.nl/>)

Met onder anderen: Boing!, Leafcutter, John & Bex Burch, Moses Yoofee Trio, FJIN-Expeditie (Wietse Voermans, Daniël van der Duim, Bouke Hofma, Daniel Louis, Qisheng Zheng en Pauline Timmerbeil), Atzko Kohashi & Tony Overwater en Emma Rawicz.

VARIA

Jazzbulletin 132 is uit

Het najaarsnummer van Jazzbulletin, een uitgave van het Nederlands Jazz Archief, is uit. Op de voorkant prijkt Loek Dikker. Binnenin staat het tweede deel van zijn levensverhaal van de hand van Coen de Jonge. Verder in dit nummer: vijftig jaar Bimhuis (eigenwijs en actueel), Duke Ellington (verbijsterende concerten), kroegenjazz (zweeten, swingen en nul omzet), Gideon Nunes Vaz over zijn 'euforische ervaringen' met de Danish Radio Big Band en Bert Vuijsje's 'Bebop Business'.

Meer info: <https://www.jazzarchief.nl>

OVERLEDEN

In deze rubriek is het niet gebruikelijk overledenen te herdenken uit het media-circuit rondom de jazz - journalisten, producers, impresario's enzovoort; het gaat om de uitvoerenden zelf. Maar in twee gevallen maken we daar deze keer een uitzondering op.

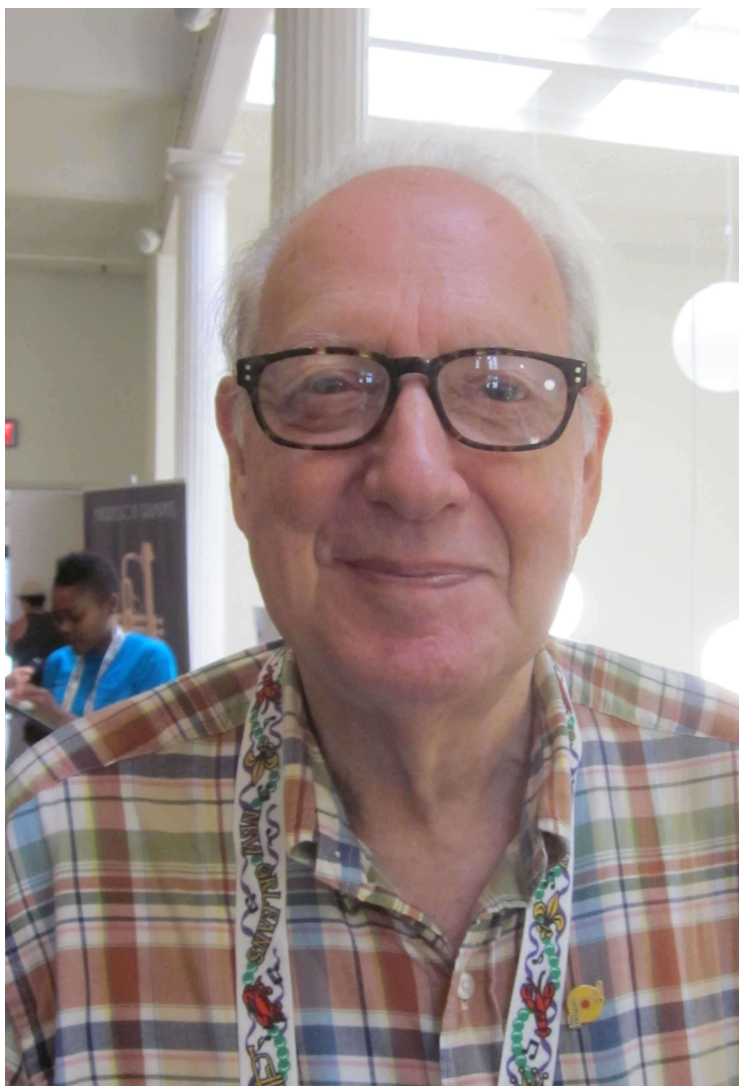
Dan Morgenstern **7 september 2024 (94)**

Amerikaans journalist, geboren in München, groeide op in Oostenrijk, vluchtte naar Denemarken en emigreerde ten slotte naar de Verenigde Staten. In New York ging hij al gauw op zoek naar live jazz, zoals die in de jaren veertig in de clubs gespeeld werd. Hij deed er verslag van in het Britse blad 'Jazz Journal', werd hoofdredacteur van 'Metronome' in zijn laatste dagen, van 'Jazz' (later 'Jazz & Pop') in zijn eerste twee jaren en van 'Down Beat'. Hij schreef tal van hoesteksten, droeg bij aan de foto's van Ole Brask in diens 'Jazz People' en vertaalde Joachim Ernst Berendts 'Das neue Jazzbuch'. In 2004 verscheen een selectie van zijn artikelen in de bundel 'Living with Jazz'. Van 1976 tot aan zijn pensioen was hij directeur van het Institute of Jazz Studies. In die functie redigeerde hij 'Journal of Jazz Studies' en verschenen meer dan zeventig zelfstandige werken in de serie 'Studies in Jazz'.

Vele auteurs deden een beroep op hem en dat was nooit tevergeefs. Zijn gerijpte oordelen werden alom gewaardeerd, waren altijd edelmoedig (behalve als je aan Louis Armstrong kwam) en tot het einde toe gestoeld op een feilloos geheugen van uitspraken en ontmoetingen uit een ver verleden.

Marc Van den Hoof **4 september 2024 (78)**

Was radiomedewerker van de Vlaamse omroep, waaraan hij diverse programma's bijdroeg. Zijn gemoedelijke en zachte stem klonk altijd of hij het persoonlijk tegen jou had. Dat laatste gold ook voor zijn columns in 'Jazzmozaïek', veelal met een nostalgische blik op zijn eerste ervaringen met de muziek door blaadjes en radio-uitzendingen tijdens zijn periode op een kostschool. Hij was betrokken bij Jazz Middelheim (in Antwerpen), waarvan hij, samen met fotograaf Rob Miseur, in 1991 een overzicht gaf. In 2011 verscheen 'Double Bill', met een selectie van zijn teksten sinds 2000.
[vervolg in de rechterkolom...](#)

Dan Morgenstern tijdens het Satchmo SummerFest 2012, New Orleans. Hij overleed op 7 september jl. (Foto: Infrogmation, Creative Commons)

Davor Kajfes, 1 september 2024 (89)

Kroatische pianist, was zes jaar lid van het Zagreb Jazz kwartet en werkte samen met vibrafonist Bosko Petrovic. Speelde op festivals in Ljubljana en Monterey, VS. Trok in 1967 naar Zweden, maakte een plaat met zangeres Alice Babs. Was jarenlang verbonden aan het college voor dans en choreografie in Stockholm.

Makaya Ntshoko, 27 augustus 2024 (84)

Zuid-Afrikaanse drummer, speelde afwisselend in Kaapstad, Europa (Zwitserland, Denemarken, Duitsland) en de VS. Maakte platen met Dollar Brand, Pepper Adams, Mal Waldron. Speelde op festivals in Berlijn, Willisau, Antibes, Montreux

Russell Malone, 23 augustus 2024 (60)

Amerikaanse gitarist, speelde eerst in het idioom van de rhythm and blues, daarna bij organist Jimmy Smith, Harry Connick, Diana Krall, Roy Hargrove en in projecten om de bijdrage van Kansas City te memoreren. Overleed op tournee in Tokio.

jjm

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

INGEZONDEN

HET EREN VAN DE TRADITIE

In Jazzflits 425 brak lezer Marcello Rigutto een lans voor het eren van de jazztraditie. Ten onrechte wordt dat wel als een minderwaardige bezigheid gezien, zo meent hij. Lezer en musicus Harry Kanters reageert.

“Ik speel inmiddels al bijna vijftig jaar jazz (op mijn zestiende gestart) en doe dit sinds tien jaar fulltime als professioneel jazzpianist. Mijn roots liggen in de traditionele jazz (laten we zeggen van ragtime tot bop) en ik doe zo’n 120 jazzoptredens per jaar in binnen- en buitenland. Daarnaast geef ik met een collega-muzikant masterclasses jazzgeschiedenis. We organiseren ook maandelijkse concerten met steeds wisselende thema’s en samenstellingen zodat bijvoorbeeld ook Miles ‘langskomt’. Al met al ben ik met zeer veel muzikanten en uiteenlopende stijlen in aanraking gekomen, zowel naast als op het podium. Bij deze musici voel ik weinig tot geen ‘neerkijken’ op de traditionelere live jazz, mits goed gespeeld. Ik merk wel dat er vaak weinig kennis over de oudere jazz aanwezig is bij de ‘modernere’ professionele jazzmuzikant, die alles gemakshalve ‘dixieland’ noemt, maar dat is andersom natuurlijk ook het geval (al zijn dat dan vaak weer amateurmusici).

Bij recensenten lijkt er wel vaak een enorme kloof tussen ‘spelen in de stijl van’ en ‘originele muziek’ te zijn. Terwijl traditionele en klassieke jazz toch ook zeer goed en origineel kan zijn. Dat is wel eens jammer. Daardoor ontstaat er een soort vreemde tweedeling: er lijken meer (online) magazines te zijn die schrijven over nieuwe/originele jazz dan over oudere jazz, maar aan de andere kant ervaar ik veel meer concertmogelijkheden en een groter publiek voor de traditionele jazz (afgezien dan van de internationale toppers).”

Harry Kanters

Breda

(<https://harrykanters.wixsite.com/harrykanters>)

De redactie van JazzFlits behoudt zich het recht voor om ingezonden stukken in te korten, te redigeren of te weigeren.

CITAAT

“The idea is more important than the style or the contents of the style you’re trying to play in.”

Saxofonist Ornette Coleman

JAZZ IN BEELD

JULIA HÜLSMANN

In het cultuurcentrum Alter Schlachthof in Eupen (ca. 20 kilometer van Vaals in België) trad 7 september jl. het **Julia Hülsmann Quartet** op. Jean Schoubs was erbij en maakte de bovenstaande foto’s. Op het jazzprogramma staan dit theaterseizoen in Eupen ook onder anderen Emile Parisien, Aaron Parks, Jakob Manz, Nils Wogran, Dave Kikoski en Emma Rawicz. De WDR Big Band met Chris Potter sluit op 6 juli 2025 de rij.

Meer info: <https://www.alter-schlachthof.be/>

JAZZWEEK TOP DRIE

9 september 2024

1 Zaccai Curtis

Cubop Lives!
(TR Collective)

2 Emmet Cohen

Vibe Provider)
(Mack Avenue)

3 Louis Hayes

Artform Revisited
(Savant)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Jan-Wouter Alt, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Eric Ineke, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Milan Popov, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Marcel Schikhof, Joke Schot.

Webbeheerder: Erik van Doorne, Masters of Media. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

1 september 2024

[Luca Vitali, Giornale della Musica:](#)

ØKSE (Rasmussen/Jeanty/Eldh/Harris)

Økse (Backwoodz Studioz)

[Yves Tassin, JazzMania:](#)

ORCHESTRA NAZIONALE DELLA LUNA

Selene's View (Igloo Records)

[Jos Demol, jazzhalo.be:](#)

JORDINA MILLÁ & BARRY GUY

Live In Munich (ECM)

[Kaspars Zavileiskis, jazzin.lv:](#)

EMMET COHEN

Vibe Provider (Mack Avenue Records)

[Jacek Brun, www.jazz-fun.de:](#)

MORPHEUS TRANCE & CHRISTY DORAN

In Trance We Trust (Double Moon Records)

[Madli-Liis Parts, Muusika:](#)

SIDSEL ENDRESEN, JAN BANG, ERIK HONORÉ

Punkt Live Remixes Vol. 2 (Jazzland Recordings)

[Mike Flynn, Jazzwise:](#)

DANIEL CASIMIR

Balance (Jazz re:freshed)

[Kateryna Ziabliuk, Meloport:](#)

INGRID LAUBROCK, TOM RAINEY

Brink (Intakt)

[Krzysztof Komorek, Donos kulturalny,](#)

[Axel Stinshoff, Jazz thing:](#)

NORMA WINSTONE & KIT DOWNES

Post Of Dreams (ECM)

[Jan Granlie, salt-peanuts.eu:](#)

SULIDA

Utos (CLEAN FEED)

[Christine Stephan, Jazzthetik:](#)

LAURIE ANDERSON

Amelia (nonesuch / warner)

[Dick Hovenga, Written in Music:](#)

ARILD ANDERSEN/DANIEL SOMMER/ROB LUFT

As Time Passes (April Records)

[Viktor Bensusan, jazzdergisi.com:](#)

SÖNDÖRGÖ FEAT. CHRIS POTTER

Gyezz (GroundUP)

[Nuno Catarino, jazz.pt:](#)

DAVID LEON

Bird's Eye (Pyroclastic Records)

[Henning Bolte, freelance:](#)

PATRICIA BRENNAN

Breaking Stretch (Pyroclastic Records)

[Peter Slavid, UK Jazz News:](#)

PAT THOMAS/DOMINIC LASH/TONY ORRELL

Bleyschool: Where? (577 Records)

[Lars Mossefinn, Dag og tid:](#)

SUSANNA

Meditations On Love (SusannaSonata)

[Patrik Sandberg, Jazz:](#)

WAYNE SHORTER

Celebration vol 1 (Blue Note)

[Cim Meyer, All That ...:](#)

DIETER ILG

Ravel (ACT)

[Matthieu Jouan, citizenjazz.com:](#)

INGEBRIGT HÅKER FLATEN (EXIT) KNARR

Breezy (Sonic Transmissions Records)

De Europe Jazz Media Chart [geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.](#)